

N:o 59.

Af herr **A. Petri**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om sådan ändring i förordningen angående kommunalstyrelse i stad, att den kommunala beskattningen af jordbruksfastighet i stad beräknas i förhållande till den bevillningsgrund, som gälde före år 1893.

Genom kongl. förordningen af den 2 december 1892 ändrades bevillningen af jordbruksfastighet från tre till sex öre, och samma dag utfärdades förordning, genom hvilken 58 § i kongl. förordningen af den 21 mars 1862 om kommunalstyrelser på landet erhöll ändrad lydelse, hvarigenom fyrktalet, som är bestämmande för den kommunala beskattningen, nedsattes till hälften mot förut.

Genom sistnämnda ändring förebyggdes, att jordbruksfastigheterna å landet, oaktadt den höjda bevillningen till kronan, erhöilo högre kommunalskatt än förut, men då kommunalbeskattningen i stad utgår efter summan af, vare sig för fastighet eller inkomst, åsatt bevillning, utan något undantag, så måste jordbruksfastighet i stad från och med år 1893 äfven betala dubbel kommunalskatt, enär 57 § i kongl. förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad icke blef ändrad, utan fortfarande är gällande. Att stadsjorden skulle komma i ett så ogynnsamt läge beträffande kommunalbeskattningen kan väl ej hafva varit lagstiftarnes mening, utan torde förhållandet snarare bero på något förbiseende.

Då nu påpekade olägenhet icke torde kunna afhjelpas annat än genom ändring i förordningen om kommunalstyrelse i stad i samma syfte

som här ofvan åberopade förordningen om kommunalstyrelse på landet, men det torde vara olämpligt att nu uttala sig angående ordalydelsen af förändringen, så vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i kongl. förordningen om kommunalstyrelse i stad af den 21 mars 1862, att jordbruksfastighet i stad måtte blifva likställd med jordbruksfastighet på landet i det hänseende, att den kommunala beskattningen beräknas i förhållande till den bevillningsgrund, som gälde före år 1893.

Stockholm den 24 januari 1895.

Axel Petri.